

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

09 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Boico Victor, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Guzun Ion,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursurile ordinare declarate de către avocatul Daniliuc Nicolae în numele inculpatului Galițchi Alexei, de către avocatul Bobeică Vasile în numele inculpatului Gafenco Andrei și de către avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului Nicolenco Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Galițchi Alexei XXXXX, născut la XXXXX;

Gafenco Andrei XXXXX, născut la XXXXX;

Nicolenco Ion XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul de judecare:

prima instanță: 26.03.2012 – 17.05.2013

instanța de apel: 01.08.2013 – 19.03.2015

instanța de recurs ordinar: 20.10.2015 – 23.02.2016

instanța de apel: 06.04.2016 – 05.12.2017

instanța de recurs ordinar: 14.06.2018 – 09.07.2019

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 17 mai 2013:

Galițchi Alexei a fost achitat de sub învinuirea înaintată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (2) lit. c) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Galițchi Alexei a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 206 alin.(3) lit. a), b), f) Cod penal, în conformitate cu care a fost condamnat, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 15 ani, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip închis și cu aplicarea pedepsei complementare obligatorii sub formă de privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul administrării resurselor umane pe un termen de 5 ani,

- art. 361 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, în conformitate cu care a fost condamnat, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an.

Conform art. 84 Cod penal i-a fost stabilită lui *Galițchi Alexei* pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor – închisoare pe

un termen de 15 (cincisprezece) ani și 6 (șase) luni cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip închis și cu aplicarea pedepsei complementare obligatorii sub formă de privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul administrării resurselor umane pe un termen de 5 ani.

Gafenco Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 174 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate lui *Gafenco Andrei* a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 (trei) ani, dacă în termenul de probă fixat, nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Nicolenco Ion a fost achitat de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2) și (4), 206 alin. (3) lit. b) Cod penal pe motiv că, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Ațiunea civilă înaintată de către părțile vătămate XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX împotriva lui *Galițchi Alexei*, cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat, s-a admis parțial și s-a dispus încasarea din contul lui *Galițchi Alexei* în folosul lui XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX a sumei câte 20000 (douăzeci) mii lei pentru fiecare parte vătămată.

Ațiunea civilă înaintată de către partea vătămată XXXXX XXXXX, prin intermediul avocatului *Bayram Natalia*, împotriva lui *Galițchi Alexei*, cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Ațiunea civilă înaintată de către părțile vătămate XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX împotriva lui XXXXX I., *Gafenco Andrei* și XXXXX I., cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat, s-a admis parțial și s-a dispus încasarea din contul fiecăruia dintre inculpații nominalizați în folosul lui XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX a sumei câte 5000 (cinci) mii lei pentru fiecare parte vătămată.

Ațiunea civilă înaintată de către părțile vătămate XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX împotriva lui XXXXX A. și *Nicolenco I.* cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

S-a menținut sechestrul aplicat pe imobilul situat în XXXXX, care aparține lui *Galițchi Alexei*, măsură asiguratorie care a fost dispusă prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 15 noiembrie 2011.

Prin aceeași sentință au fost condamnați XXXXX Iurie și XXXXX Ivan iar XXXXX XXXXX a fost achitat pe învinuirea înaintată, instanța de recurs ordinar nu va examina cauza în această parte întrucât nu a fost atacată.

2. Pentru a se pronunța prin sentință, prima instanță a constatat că:

Galițchi Alexei, în perioada de timp a anilor XXXXX, aflându-se în XXXXX, acționând în scopul exploatării sexuale necomerciale și comerciale și în prostituție a copiilor, a întreprins acțiuni în vederea identificării potențialelor victime printre copii, prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, selectând copii din mediul social vulnerabil, pentru recrutarea ulterioară a acestora în scopul exploatării sexuale și în prostituție.

Astfel, aproximativ perioada anilor XXXXX, Galițchi Alexei, în scopul exploatării sexuale a copiilor și în prostituție, a selectat minorii XXXXX.

Aproximativ în perioada anului 2003, Galițchi Alexei, având intenția de a recruta copii pentru exploatare sexuală, întâlnindu-l în parcul „XXXXX” din mun. Chișinău, pe minorul XXXXX XXXXX, născut la XXXXX, în vederea recrutării în scop de exploatare sexuală, prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale și profitând de imposibilitatea victimei de a se apăra și a-și exprima voința datorită vârstei minore, ceea ce nu-i permitea victimei să înțeleagă esența și caracterul acțiunilor făptuitorului, l-a ademenit pe acesta de a se deplasa la domiciliul său situat în mun. Chișinău, str. XXXXX.

Aproximativ peste o săptămână, Galițchi Alexei, aflându-se la domiciliul său, în scopul exploatării sexuale a lui XXXXX XXXXX în scopul obținerii încrederii din partea minorului XXXXX XXXXX, l-a invitat pe ultimul la el acasă pe str. XXXXX, mun. Chișinău.

Peste o zi, copilul XXXXX XXXXX, fiind sub influența acțiunilor de manipulare din partea lui Galițchi Alexei, fiind convins de către ultimul că, prin prestarea serviciilor sexuale este o metodă de a obține mijloace financiare și aflându-se în stare de vulnerabilitate socială, s-a prezentat la domiciliul lui Galițchi Alexei, unde a fost abuzat sexual, prin impunerea la săvârșirea acțiunilor perverse cu caracter sexual, săvârșind un raport homosexual cu copilul în formă orală, achitându-i copilului pentru serviciile sexuale prestate bani în valoare de 500 dolari SUA.

Apoi, până la sfârșitul anului XXXXX, Galițchi Alexei, utilizând influența psihologică pe care o menținea asupra copilului XXXXX XXXXX, l-a abuzat sexual în repetate rânduri.

Aproximativ în perioada anului XXXXX, Galițchi Alexei, având intenția exploatării sexuale a copiilor, vizitând școala-internat din s. XXXXX, r-ul XXXXX și aflând despre starea de vulnerabilitate a lui XXXXX XXXXX, născut la XXXXX, manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale și prin lipsa îngrijirii părintești, l-a selectat pe acesta prin înșelăciune, profitând de imposibilitatea victimei de a se apăra și a-și exprima voința datorită vârstei minore, ceea ce nu-i permitea victimei să înțeleagă esența și caracterul acțiunilor făptuitorului, l-a abuzat sexual prin impunerea la săvârșirea acțiunilor perverse cu caracter sexual, săvârșind un raport homosexual cu copilul în formă orală.

În continuare, Galițchi Alexei, pentru a menține influența psihologică asupra copilului XXXXX XXXXX, născut la XXXXX a continuat recrutarea victimei în scopul exploatării sexuale ulterioare, prin procurarea telefonului mobil, oferirea unor sume bănești mici, organizarea diferitor acțiuni de distracții și prin promisiuni că, îi va procura bunuri și îi va soluționa diferite chestiuni ce țin de învățământ.

Apoi, aproximativ în anul 2010, Galițchi Alexei, cunoscând despre necesitățile materiale ale copilului XXXXX XXXXX și folosindu-se de acestea, utilizând influența psihologică pe care o menținea asupra copilului, a abuzat sexual copilul în repetate rânduri și i-a trezit interesul de a practica prostituția și în special prin promisiunea că, va obține beneficii materiale, la acordarea relațiilor sexuale persoanelor de același sex cu victima.

Către sfârșitul anului XXXXX, Galițchi Alexei, acționând în scopul exploatării sexuale și în prostituție a copiilor, deținea controlul psihologic asupra minorilor XXXXX XXXXX, născut la XXXXX și XXXXX XXXXX, născut la XXXXX, fiind recrutați de către el și fiind convingși de a acorda servicii sexuale contra plată persoanelor de același sex.

Aproximativ la începutul iernii 2010, Galițchi Alexei, aflându-se la domiciliul său, deținând controlul psihologic asupra victimelor XXXXX XXXXX, născut la XXXXX și XXXXX XXXXX, născut la XXXXX, le-a dat indicații de a se deplasa pe str. XXXXX, mun. Chișinău în apropierea clubului "XXXXX" unde vor fi întâlniți de către o persoană care dorește să-i fie acordate servicii sexuale.

Acționând conform indicațiilor anterior primite de la Galițchi Alexei, minorii XXXXX XXXXX, născut la XXXXX și XXXXX XXXXX, născut la XXXXX, s-au deplasat pe adresa indicată, unde au fost întâlniți de către XXXXX Ivan, care i-a condus la domiciliul său situat în mun. Chișinău, bd. XXXXX XXXXX, pentru acordarea serviciilor sexuale acestuia.

Ulterior, ca rezultat al acțiunilor întreprinse de către Galițchii Alexei, minorii XXXXX XXXXX, născut la XXXXX și XXXXX XXXXX, născut la XXXXX au săvârșit cu XXXXX Ivan rapoarte homosexuale cu copiii în formă orală și anală, achitându-le copiilor pentru serviciile sexuale prestate bani în valoare de a câte 20 lei la fiecare.

Aproximativ la începutul anului 2011, Galițchi Alexei, acționând cu același scop, deținând controlul psihologic asupra copiilor XXXXX XXXXX, născut la XXXXX, XXXXX XXXXX, născut la XXXXX și XXXXX XXXXX, născut la XXXXX, i-a pus la dispoziția lui XXXXX Iurie și Gafenco Andrei pentru acordarea serviciilor sexuale pe copiii menționați, abuzând de vârsta minoră a victimelor, de poziția de vulnerabilitate care le afectau consimțământul.

Apoi, XXXXX Iurie și Gafenco Andrei, după recrutarea și punerea la dispoziție de către Galițchi Alexei a minorilor XXXXX XXXXX, născut la XXXXX și XXXXX XXXXX, născut la XXXXX i-au transportat la apartamentul lui XXXXX Iurie situat în sect. XXXXX, mun. Chișinău str. XXXXX, unde i-au adăpostit cu scopul acordării serviciilor sexuale.

Ulterior, ca rezultat al acțiunilor întreprinse de către Galițchii Alexei, XXXXX XXXXX, născut la XXXXX și XXXXX XXXXX, născut la XXXXX au întreținut rapoarte sexuale cu XXXXX Iurie și Gafenco Andrei, săvârșind rapoarte homosexuale cu copiii în formă orală și anală, achitându-le copiilor pentru serviciile sexuale prestate bani în valoare de a câte 100 lei.

Aproximativ la mijlocul verii 2011, Galițchi Alexei, aflându-se la domiciliul său, deținând controlul psihologic asupra victimei XXXXX XXXXX, l-a invitat la el acasă pe str. XXXXX, mun. Chișinău, unde l-a pus la dispoziția unei persoane nestabilite pe nume Ion pentru acordarea serviciilor sexuale.

Apoi, Galițchi Alexei, după punerea la dispoziție a minorului XXXXX XXXXX, născut la XXXXX, persoanei nestabilite pe nume Ion, la adăpostit pe copil la domiciliul său situat în mun. Chișinău str. XXXXX, pentru acordarea serviciilor sexuale persoanei nestabilite.

Ulterior, ca rezultat al acțiunilor întreprinse de către Galițchii Alexei, minorul și XXXXX XXXXX, născut la XXXXX a fost exploatat sexual de către persoana nestabil pe

nume Ion, săvârșind rapoarte homosexuale cu copilul în formă orală, achitându-i copilului pentru serviciile sexuale prestate 50 lei.

Aproximativ peste o săptămână, tot în vara anului 2011, Galițchi Alexei, aflându-se la domiciliul său, deținând controlul psihologic asupra victimei XXXXX XXXXX, l-a invitat la el acasă pe str. XXXXX, mun. Chișinău, unde la pus la dispoziția unei persoane nestabilite de către organul de urmărire penală pe nume XXXXX acestuia pentru acordarea serviciilor sexuale pe copilul menționat, abuzând de vârsta minoră a victimei, de poziția de vulnerabilitate care îi afectau consimțământul.

Apoi, Galițchi Alexei, după punerea la dispoziție a minorului XXXXX XXXXX, născut la XXXXX, persoanei nestabilite pe nume Boris, în privința căreia cauza penală a fost disjunctă la faza urmăririi penale, l-a adăpostit pe copil la domiciliul său situat în mun. Chișinău str. XXXXX, pentru acordarea serviciilor sexuale persoanei nestabilite.

Ulterior, ca rezultat al acțiunilor întreprinse de către Galițchi Alexei, minorul XXXXX XXXXX, născut la XXXXX a fost exploatat sexual de către persoana nestabilă pe nume XXXXX, săvârșind rapoarte homosexuale cu copilul în formă orală și anală, achitându-i copilului prin intermediul lui Galițchi Alexei pentru serviciile sexuale prestate bani în valoare de 200 lei.

A doua zi, Galițchi Alexei, aflându-se la domiciliul său, știind cu certitudine că, o persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunctă la faza urmăririi penale, dorește să beneficieze de serviciile sexuale a copiilor contra plată și fiind instigat de către ultimul la selectarea copiilor în scopul exploatării sexuale și în prostituție, deținând controlul psihologic asupra victimelor XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX, l-a invitat pe ultimul la el acasă pe str. XXXXX, mun. Chișinău, unde deja se afla minorul XXXXX XXXXX, apoi i-a pus la dispoziția persoanei (XXXXX XXXXX) în privința căreia cauza penală a fost disjunctă în faza urmăririi penale, pentru acordarea serviciilor sexuale pe copiii menționați, abuzând de vârsta minoră a victimei, de poziția de vulnerabilitate care îi afectau consimțământul.

Apoi, Galițchi Alexei, care acționa împreună și de comun acord cu persoana (XXXXX XXXXX) în privința căreia cauza penală este disjunctă în faza urmăririi, după punerea la dispoziție a minorilor XXXXX XXXXX, născut la XXXXX și XXXXX XXXXX, născut la XXXXX, XXXXX XXXXX, i-a adăpostit pe copii la domiciliul său situat în mun. Chișinău str. XXXXX, pentru acordarea serviciilor sexuale persoanei nestabilite.

Ulterior, ca rezultat al acțiunilor întreprinse de către Galițchi Alexei, minorii XXXXX XXXXX, născut la XXXXX și XXXXX XXXXX, născut la XXXXX, au fost exploatați sexual de către persoana (XXXXX XXXXX) în privința căreia cauza penală a fost disjunctă, săvârșind rapoarte homosexuale cu copilul în formă orală, achitându-le copiilor pentru serviciile sexuale prestate bani în valoare de 50 lei, pentru fiecare.

Tot el, în perioada anilor XXXXX acționând de comun acord cu persoane nestabilite de organul de urmărire penală, folosind o imprimată falsă a carnetului de muncă cu seria și numărul XXXXX, dorind confirmarea titlului său de angajat la SRL „XXXXX XXXXX de XXXXX”, ceea ce îi acorda drepturile unei astfel de persoane, a confecționat un carnet de muncă fals pe numele său, prin introducerea în el a datelor vădit denaturate, privind angajarea din XXXXX în calitate de manager la SRL „XXXXX XXXXX de XXXXX”, prin aplicarea pe această imprimată a ștampilei false cu atributele

persoanei juridice menționate și prin confecționarea semnăturii false a conducătorului aceleiași întreprinderi.

În continuare cunoscând despre caracterul fals al carnetului de muncă pe numele său cu seria și numărul XXXXX, care la confecționat conform înțelegerii prealabile cu complicității săi, a deținut acest document oficial fals de importanță deosebită la domiciliul său din mun. Chișinău, str. XXXXX, până la data de 06.10.2011 când acesta a fost depistat și ridicat în cadrul percheziției efectuate de către colaboratorii MAI.

Galițchi Alexei a fost învinuit, precum că, în iarna anului 2010, aflându-se în mun. Chișinău, acționând în scopul exploatării sexuale necomerciale și în prostituție a minorilor, a comis trafic de copii în următoarele circumstanțe:

În iarna anului 2010, aflându-se în mun. Chișinău, Galițchi Alexei acționând în înțelegere prealabilă cu Nicolenco Ion, cunoscând despre recrutarea de către ultimul a minorilor în scopul exploatării sexuale necomerciale, dorind să intre în relații sexuale cu copii de același sex și fiind disponibil să achite pentru serviciile sexuale prestate, a venit în ospetie la domiciliul lui Galițchi Alexei situat în mun. Chișinău, str. XXXXX.

La domiciliul lui Galițchi Alexei unde era adăpostit minorul XXXXX XXXXX, Ion Nicolenco, dorind realizarea intențiilor infracționale, l-a instigat pe Galițchi Alexei să-l transfere pe minorul XXXXX XXXXX pentru întreținerea relațiilor sexuale.

Ulterior, Galițchi Alexei care acționa de comun acord cu Ion Nicolenco, abuzând de vârsta minoră a victimei și de poziția de vulnerabilitatea a acestuia manifestată prin situația precară din punct de vedere a supraviețuirii sociale, care îi afectau consimțământul și deținând controlul psihologic asupra copilului XXXXX XXXXX, l-a transferat pe acesta către Nicolenco Ion pentru întreținerea relațiilor sexuale contra plată.

În continuare, Ion Nicolenco ca rezultat al acțiunilor întreprinse de către Galițchi Alexei cu care acționa de comun acord, l-a primit pe copilul XXXXX XXXXX și l-a exploatat sexual pe acesta, săvârșind acte de homosexualism cu minorul XXXXX XXXXX, achitându-i ulterior copilului pentru serviciile sexuale prestate bani în valoare de 50 lei.

Gafenco Andrei, aproximativ în perioada anilor 2010- 2011, aflându-se în mun. Chișinău, acționând împreună și de comun acord cu XXXXX Iurie, în scopul întreținerii unui raport sexual altul decât violul, actelor de penetrare anală sau bucală s-au întâlnit cu minorul XXXXX XXXXX, născut la XXXXXXXXXXXX și l-au invitat la domiciliul său situat în mun. Chișinău, str. XXXXX, unde deja se afla și minorul XXXXX XXXXX, născut la XXXXX.

Apoi, tot atunci, Gafenco Andrei împreună cu XXXXX Iurie, au mers cu XXXXX XXXXX la apartamentul lui XXXXX Iurie situat în XXXXX, unde XXXXX Iurie și Gafenco Andrei aflându-se la domiciliul menționat al primului au avut rapoarte sexuale alte decât violul, actele de penetrare anală sau bucală și altele, cu minorii XXXXX XXXXX, născut la XXXXX și XXXXX XXXXX, născut la XXXXX, săvârșind rapoarte homosexuale cu copiii în formă orală și anală, achitându-le copiilor pentru serviciile sexuale prestate bani a câte 100 lei pentru fiecare.

Nicolenco Ion a fost învinuit de faptul precum că, în iarna anului 2010 și vara anului 2011, aflându-se în mun. Chișinău, acționând în scopul exploatării sexuale

necomerciale și în prostituție a minorilor, a instigat la comiterea traficului de copii și a comis trafic de copii în următoarele circumstanțe:

În iarna anului 2010, aflându-se în mun. Chișinău, Nicolenco Ion acționând în înțelegere prealabilă cu Galițchi Alexei, cunoscând despre recrutarea de către ultimul a minorilor în scopul exploatării sexuale necomerciale, dorind să intre în relații sexuale cu copii de același sex și fiind disponibil să achite pentru serviciile sexuale prestate, a venit în ospetie la domiciliul lui Galițchi Alexei situat în mun. Chișinău, str. XXXXX.

La domiciliul lui Galițchi Alexei unde era adăpostit minorul XXXXX XXXXX, Nicolenco Ion dorind realizarea intențiilor infracționale ale sale l-a instigat pe Galițchi Alexei să îl transfere pe minorul XXXXX XXXXX pentru întreținerea relațiilor sexuale.

Ulterior, Galițchi Alexei care acționa de comun acord cu Nicolenco Ion, abuzând de vârsta minoră a victimei și de poziția de vulnerabilitate a acestuia manifestată prin situația precară din punct de vedere a supraviețuirii sociale, care îi afectau consimțământul și deținând controlul psihologic asupra copilului XXXXX XXXXX, l-a transferat pe acesta către Nicolenco Ion pentru întreținerea relațiilor sexuale contra plată.

În continuare, Nicolenco Ion ca rezultat al acțiunilor întreprinse de către Galițchi Alexei cu care acționa de comun acord, l-a primit pe copilul XXXXX XXXXX și l-a exploatat sexual pe acesta, săvârșind acte de homosexualism cu minorul XXXXX XXXXX, achitându-i ulterior copilului pentru serviciile sexuale prestate bani în valoare de 50 lei.

Tot el, Nicolenco Ion, a fost învinuit de faptul că, în perioada de timp - vara anului 2011, aflându-se în mun. Chișinău, dorind să comită acte de homosexualism cu copii, l-a instigat pe Galițchi Alexei să recruteze persoane în acest scop și să-i ofere domiciliul său, situat în mun. Chișinău, str. XXXXX în vederea exploatării sexuale a copiilor.

În continuare, în aceeași perioadă de timp, fiind instigat de către Nicolenco Ion și dorind realizarea intențiilor infracționale ale lui Nicolenco Ion, Galițchi Alexei care acționa de comun acord cu primul, abuzând de vârsta minoră a victimelor și de poziția de vulnerabilitate manifestată prin situația precară din punct de vedere a supraviețuirii sociale, care le afectau consimțământul, concomitent deținând controlul psihologic asupra lor, a invitat pe minorii XXXXX XXXXX, născut la XXXXX și XXXXX XXXXX, născut la XXXXX, la domiciliul său, situat în mun. Chișinău, str. XXXXX, pentru a-i pune la dispoziția lui Nicolenco Ion în vederea acordării serviciilor sexuale contra plată.

Apoi, Galițchi Alexei, fiind instigat de către Nicolenco Ion și acționând împreună și de comun acord cu Nicolenco Ion, i-a adăpostit pe copiii XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX la domiciliul său situat în mun. Chișinău str. XXXXX, pentru acordarea serviciilor sexuale lui Nicolenco Ion.

Ulterior, Galițchi Alexei care acționa de comun acord cu Nicolenco Ion, abuzând de vârsta minoră a victimelor și de poziția de vulnerabilitate a lor, manifestată prin situația precară din punct de vedere a supraviețuirii sociale, care le afectau consimțământul și deținând controlul psihologic asupra copiilor XXXXX XXXXX, și XXXXX XXXXX, i-a transferat pe aceștia către Nicolenco Ion oferindu-i pentru întreținerea relațiilor sexuale contra plată.

În continuare, Nicolenco Ion a primit copiii XXXXX XXXXX, și XXXXX XXXXX care i-au fost oferite de către Galițchi Alexei și i-a exploatat sexual pe aceștia, săvârșind cu ei acte de homosexualism.

Pentru serviciile sexuale acordate de către copii, Nicolenco Ion i-ar fi achitat bani lui Galițchi Alexei, care ulterior le-a transmis victimelor câte 50 lei pentru fiecare.

3. Împotriva sentinței, au declarat apeluri:

- procurorul Compan Dorin;

- avocatul Bayram Natalia în numele părților vătămate XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX;

- avocatul Daniliuc Nicolae în numele și interesele inculpatului Galițchi Alexei;

- inculpatul Galițchi Alexei,

- avocatul Gherța Mariana în numele inculpatului XXXXX Ivan;

- avocatul Caldîba Vitalie în numele inculpatului XXXXX Iurie.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2015 au fost respinse ca nefondate toate apelurile, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

- procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Guțan Pavel;

- inculpatul Galițchi Alexei și avocatul acestuia Daniliuc Nicolae;

- inculpatul XXXXX Ivan și avocatul acestuia Gherța Maria.

5. Prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 23 februarie 2016, a fost admis recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Guțan Pavel, inculpatul Galițchi Alexei și avocatul acestuia Daniliuc Nicolae, de inculpatul XXXXX Ivan și avocatul acestuia Gherța Mariana, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2015, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

5.1. Motivând soluția emisă, instanța de recurs a menționat că la judecarea apelului, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri și a admis erori procesuale, care nu puteau fi corectate în ordinea procedurii de recurs ordinar.

Instanța de recurs a concluzionat că instanța de apel nu a înlăturat incertitudinile invocate de procuror în apel, ci le-a expus succint, fără a le analiza în ansamblu, coroborându-le cu celelalte probe administrate în cauză, nu au fost apreciate la justa valoare declarațiile date de părțile vătămate minore XXXXX D., XXXXX V., XXXXX N., care au confirmat că au întreținut relații intime cu inculpații, declarațiile martorilor XXXXX R., XXXXX A., raportul de expertiză tehnico-științifică a obiectelor depistate și ridicate în cadrul perchezițiilor efectuate la domiciliile lui Galițchi A., XXXXX I. și XXXXX I. și anume expertiza calculatoarelor, aparatelor foto și a CD-lor depistate, în urma cărora au fost depistate mai multe fotografii cu conținut pornografic homosexual și procesele-verbale de recunoaștere a cet. Gafenco A., XXXXX I., XXXXX A. în cadrul căruia minorii XXXXX N. și XXXXX D. i-au recunoscut ca persoane, cărora la rugămintea lui Galițchi A. i-au prestat servicii sexuale.

De asemenea, instanța de recurs a menționat că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra fiecărei probe prezentate de acuzatorul de stat și nu le-a supus unei analize profunde, dar s-a limitat la utilizarea unor expresii de ordin general.

Instanța de apel și-a argumentat soluția că prin procesul-verbal de prezentare spre recunoașterea părții vătămate minore XXXXX V. a inculpatului Nicolenco I., victima a recunoscut persoana sub nr. 4 ca fiind Nicolenco I., însă potrivit pozelor anexe la procesul-verbal inculpatul se afla sub poziția a 3, astfel partea vătămată nu a recunoscut persoana inculpatului, indicând la o altă persoană, iar o altă probă care ar indica direct și nemijlocit că părțile vătămate au fost exploatate sexual de Nicolenco I., nu au fost prezentate, însă, instanța de recurs ține să menționeze că reieșind din actul procedural menționat, victima XXXXX V. a recunoscut persoana după semnalmentele specifice indicând la persoana sub nr.4, ne cătând la faptul că în procesul-verbal de recunoaștere a persoanei, persoanele prezentate spre recunoaștere greșit au fost numerotate, deoarece inculpatul Nicolenco I. este scris sub nr. 4.

Instanța de recurs a considerat că concluzia instanței de apel a fost pripită și nu corespunde materialelor cauzei, nefiind date răspunsuri și argumentări clare asupra probelor acuzării, iar unele au rămas fără a se pronunța asupra lor, astfel probele administrate în cauză nu au fost apreciate în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și coroborării lor.

Din conținutul recursurilor declarate de inculpatul Galițchi A. și avocatul acestuia Daniliuc N., inculpatul XXXXX I. și avocatul Gherța M. în numele lui, autorii recursurilor au criticat soluția instanței de apel, privind dezacordul cu aprecierea probelor și a vinovăției lui Galițchi A. și XXXXX I. în cele imputate, precum și faptul că instanța nu era în drept să-și întemeieze decizia în baza probelor cercetate de prima instanță, nu a asigurat accesul părților în egală măsură la verificarea probelor, nefiind respectat principiul nemijlocirii, oralității și contradictorialității judecării cauzei, adică nu a soluționat în mod legal fondul cauzei.

În acest context, instanța de recurs a considerat că eroarea comisă nu poate fi reparată de către aceasta, deoarece nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza în fapt și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

6. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, au fost respinse ca fiind nefondate apelul avocatului Daniliuc Nicolae în numele inculpatului Galițchi Alexei, apelul inculpatului Galițchi Alexei, apelul avocatului Caldîba Vitalie în numele inculpatului XXXXX Iurie, declarate împotriva sentinței Judecătoriei mun. Chișinău, sediul Centru, din 17 mai 2013.

Admise apelurile procurorului Compan Dorin, avocatului Bayram Natalia în numele părților vătămate XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX, și avocatului Gherța Mariana în numele inculpatului XXXXX Ivan, casată sentința în partea achitării și recalificării acțiunilor și numirii pedepsei definitive și pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Procesul penal în privința lui *Galițchi Alexei* pe art. 361 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, a fost încetat din motivul expirării termenului de prescripție, prevăzut la art. 60 Cod penal.

Galițchi Alexei a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 206 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub

formă de închisoare pe un termen de 11 ani, cu privarea de dreptul de ocupa funcții și exercita activități în domeniul administrării resurselor umane pe un termen de 5 ani.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumulul parțial al pedepselor numite, s-a stabilit lui Galițchii Alexei pedeapsa definitivă de 17 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activități în domeniul administrării resurselor umane pe un termen de 5 ani.

Termenul executării pedepsei cu închisoare stabilite lui Galițchii Alexei urmând a fi calculat din 05 decembrie 2017, cu includerea în acest termen a perioadei aflării în arest preventiv de la 06 octombrie 2011 până la 05 decembrie 2017.

Gafenco Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzută la art. 42 alin. (2), (4) și art. 206 alin. (3) lit. a), b) Cod penal, cu numirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 16 ani cu executare în penitenciar de tip închis și cu privarea de dreptul de ocupa funcții și exercita activități în domeniul administrării resurselor umane pe un termen de 5 ani.

Termenul executării pedepsei închisorii stabilite lui Gafenco Andrei urmând a fi calculat din momentul reținerii, cu includerea în acest termen a perioadei aflării în arest preventiv de la 19 octombrie 2011 până la 17 mai 2013.

Nicolenco Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzută la art. 42 alin. (2), (4), 206 alin. (3) lit. b) Cod penal, cu numirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 16 ani, cu executare în penitenciar de tip închis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activități în domeniul administrării resurselor umane pe un termen de 5 ani.

Termenul executării pedepsei închisorii stabilite lui Nicolenco Ion urmând a fi calculat din momentul reținerii, cu includerea în acest termen a perioadei aflării în stare de arest preventiv de la 22 august 2012 până la 17 mai 2013.

Acțiunile civile au fost admise, fiind dispusă:

Încasarea de la Galițchii Alexei în beneficiul lui XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX câte 50 000 (cincizeci mii) lei pentru fiecare, cu titlul de prejudiciu moral.

Încasarea de la Gafenco Andrei în beneficiul lui XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX câte 50 000 (cincizeci mii) lei pentru fiecare, cu titlul de prejudiciu moral.

Încasarea de la Nicolenco Ion în beneficiul lui XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX câte 50 000 (cincizeci mii) lei pentru fiecare, cu titlul de prejudiciu moral.

În rest dispozițiile sentinței au fost menținute.

Prin aceeași decizie, instanța de apel s-a expus și în privința lui XXXXX Iurie, XXXXX XXXXX și XXXXX Ivan, în partea acestora decizia nefiind atacată cu recurs, astfel instanța nu va examina cauza în respectiva parte.

6.1. Motivând soluția emisă, instanța de apel a menționat că în urma audierii participanților la proces, conducându-se de prevederile art. 321 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, a concluzionat de a dispune examinarea cauzei în absența inculpaților XXXXX A. și Nicolenco Ion, în privința cărora a fost executată procedura citării legale fapt confirmat prin avizele de recepție, ulterior fiind pornite dosare de căutare (f.d. 50, vol. 16).

Instanța de apel a reiterat și reținut probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal și anume: declarațiile inculpatului Galițchi A., XXXXX Iurie, XXXXX XXXXX, XXXXX Ivan, Nicolenco Ion, Gafenco Andrei, precum și declarațiile părților vătămate: XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, declarațiile martorilor: XXXXX Alexei, XXXXX XXXXX, Sivițchi Oleg; procesul verbal de interceptare și procesul verbal de examinare a convorbirilor purtate de la numerele XXXXX și XXXXX (cu stenogramele anexate) de care se folosea Galițchii Alexei; procesul verbal de percheziție la domiciliul cet. Galițchi Alexei; procesul verbal de examinare a obiectelor ridicate de la Alexei Galițchii de la domiciliu; procesul verbal de examinare a telefonului mobil ridicat în cadrul percheziției corporale de la I. XXXXX; procesul verbal de percheziție la domiciliul cet. XXXXX Iurie; procesul verbal de percheziție la domiciliul cet. XXXXX Ivan; procesul verbal de ridicare a descifrărilor convorbirilor; procesul verbal de ridicare și examinare a CD-ului de la XXXXX XXXXX; raportul de expertiză balistică a cartușului depistat în cadrul percheziției la domiciliul cet. XXXXX Iurie; raportul de expertiză psihiatrică Nr. XXXXX din XXXXX, a cet. XXXXX Iurie; raport de expertiză tehnico-științifică pe obiectele depistate și ridicate în cadrul perchezițiilor efectuate la domiciliile lui Galițchi Alexei, XXXXX Iurie și XXXXX Ivan; procesul verbal de recunoaștere a cet. Gafenco Andrei; procesul verbal de recunoaștere a cet. XXXXX Ivan; procesul verbal de recunoaștere a cetățeanului XXXXX XXXXX XXXXX; procesele verbale din data de 22.08.2012 și 23.08.2012 de prezentare spre recunoaștere minorilor XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX a lui Nicolenco Ion; procesul verbal de examinare a descifrărilor telefonice din 29.08.2012; procesul verbal de percheziție corporală, conform căruia la 22.08.2012; procesul verbal din 29.08.2012 de examinare a telefonului mobil ridicat în cadrul percheziției corporale de la cet. Nicolenco Ion.

Audiind participanții la proces și examinând suportul probator, instanța de apel a considerat ca fiind dovedite în afara dubiilor rezonabile, faptele incriminate inculpaților Galițchi Alexei, Nicolenco Ion, Gafenco Andrei, descriindu-le, cu ulterioara explicare de încadrare a acestora conform componentelor de infracțiuni incriminate corespunzător fiecărui inculpat în parte.

De asemenea instanța de apel a menționat că prima instanță neîntemeiat a recalificat acțiunile inculpaților XXXXX Iurie, Gafenco Andrei și XXXXX Ivan în baza art. 174 alin. (1) Cod penal, or, acțiunile acestora constituie infracțiunea de recrutare, adăpostire minorilor în scopul exploatarei sexuale, fapt confirmat de părțile vătămate audiate și preîntâmpinate de răspundere penală pentru darea declarațiilor false. Mai mult ca atât părțile vătămate au menționat că erau telefonate și invitate acasă la Galițchii Alexei, iar în timpul actelor sexuale ușa se închidea cu cheia, fapt ce confirmă adăpostirea minorilor în scopuri sexuale. Minorii erau chemați în locuri speciale și anume acasă la Galițchii Alexei cât și la XXXXX Iurie unde li se achita sume bănești pentru serviciile sexuale prestate.

La fel, instanța de apel a considerat că prima instanță neîntemeiat i-a achitat pe inculpații XXXXX XXXXX și Nicolenco Ion, or, partea vătămată XXXXX XXXXX a menționat că a întreținut relații sexuale cu toți 6 inculpați. Mai mult ca atât, partea vătămată XXXXX XXXXX a indicat că referitor la inculpatul XXXXX A. a declarat că la

Galițchi A. acasă a făcut cunoștință cu 3 persoane de naționalitate arabă, dintre care și inculpatul XXXXX A. Atunci a avut raport sexual oral numai cu inculpatul XXXXX A. apoi a venit și XXXXX N. Referitor la inculpatul Nicolenco I., XXXXX D. a declarat că într-o zi Galițchi A. l-a sunat pe el și pe XXXXX N. și le-a spus să meargă la el cu taxiul că la el este un oaspete. Acolo era Nicolenco Ion, care i s-a prezentat că este medic. A susținut în instanță că el și XXXXX N. au avut relații sexuale cu Nicolenco Ion. Partea vătămată XXXXX D. a concretizat că a avut relații sexuale cu toți 6 inculpați, în diferite perioade de timp. Serviciile sexuale le-a prestat atât cu bani, cât și fără bani, cu Nicolenco I. și cu XXXXX A. a avut raport sexual doar cu plată, cu XXXXX Iu., Gafenco A., Galițchi A. și XXXXX I. a avut raporturi sexuale atât cu plată cât și fără plată.

De asemenea, instanța de apel a concluzionat că a fost demonstrată vinovăția inculpatului Galițchii Alexei precum că în perioada anilor 2007 - 2011 acționând de comun acord cu persoane nestabilite de organul de urmărire penală, folosind o imprimată falsă a carnetului de muncă cu seria și numărul XXXXX, dorind confirmarea titlului său de angajat la SRL „XXXXX XXXXX de XXXXX”, ceea ce îi acorda drepturile unei astfel de persoane, a confecționat un carnet de muncă fals pe numele său, prin introducerea în el a datelor vădit denaturate, privind angajarea din 14.03.2007 în calitate de manager a sa la SRL „XXXXX XXXXX de XXXXX”, prin aplicarea pe această imprimată a ștampilei false cu atributele persoanei juridice menționate și prin confecționarea semnăturii false a conducătorului aceleiași întreprinderi. Cunoscând despre caracterul fals al carnetului de muncă pe numele său cu seria și numărul XXXXX, care la confecționat conform înțelegerii prealabile cu complicității săi, a deținut acest document oficial fals de importanță deosebită la domiciliul său din mun. Chișinău, str. XXXXX, până la data de 06.10.2011 când acesta a fost depistat și ridicat în cadrul percheziției efectuate de către colaboratorii MAI.

Pe respectivul capăt de învinuire instanța de apel a conchis că de la comiterea faptei până a atragerea la răspundere penală a expirat termenul de prescripție, astfel procesul penal în respectiva parte urmând a fi încetat.

De asemenea instanța de apel a conchis că, prima instanță a ajuns la soluția greșită de achitare a inculpaților Galițchii Alexei pe art. 206 alin. 2 lit. c) Cod penal, Nicolenco Ion pe art. 42 alin. 2, 4. 206 alin. 3 lit. b) Cod penal și XXXXX XXXXX pe art. 42 alin. 4, 206 alin. 2 lit. b), c) Cod penal și de recalificare a acțiunilor inculpaților XXXXX Iurie, Gafenco Andrei și XXXXX Ivan în baza art. 174 alin. 1 Cod penal, instanța de apel considerând că vinovăția lui Galițchii Alexei pe art. 206 alin. 2 lit. c) Cod penal, Nicolenco Ion pe art. 42 alin. 2, 4. 206 alin. 3 lit. b) Cod penal și a lui Gafenco Andrei în baza art. 42 alin. 2, 4, 206 alin. 3 lit. a), b) Cod penal a fost dovedite pe deplin prin întreaga sistemă de probe administrate și cercetate în cadrul ședinței instanței de apel care confirmă pe deplin vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor incriminate.

Instanța de apel a evidențiat că pericolul social al infracțiunii prevăzute la art. 206 Cod penal constă în primejduirea dezvoltării fizice și psihice normale a minorilor, a inviolabilității sexuale a minorilor, or, persoanele minore, din cauza insuficienței maturizării psihice sunt mai ușor influențabile, iar preocuparea accentuată pentru aspectele vieții sexuale și începerea vieții sexuale de la o vârstă timpurie, fără a putea discerne adecvat semnificația actelor sexuale, poate avea efecte profund dăunătoare

asupra dezvoltării lor fizice și psihice, dar și asupra societății prin riscul sporit de comitere a unor agresiuni sexuale. Curiozitatea inerentă vârstei, receptivitatea sporită condiționată de starea psihofizică a minorului, influența făptuitorului, toate acestea fac să crească pericolul social al acțiunilor respective, reclamând reacția penală adecvată împotriva acestei fapte.

Astfel, instanța de apel a menționat cauza K.A. și A.D. contra Belgiei, unde Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit: „Dacă orice persoană poate să revendice dreptul la orice practici sexuale dorește, o limită este cea a victimei acestor practici sexuale”. Astfel, libertatea sexuală înseamnă libertatea persoanei împotriva agresiunilor și abuzurilor sexuale cu caracter infracțional, condiționată de autodeterminarea persoanei în planul deciderii de sine stătătoare cu cine și în ce formă să-și satisfacă necesitatea sexuală. În alți termeni, se are în vedere libertatea persoanei de a-și desfășura viața sexuală conform opțiunii sale, numai în mod liber consimțit și fără vreo constrângere explicită sau implicită din partea altor persoane. Dacă libertatea sexuală presupune exteriorizarea prealabilă a dorinței persoanei de a-și satisface necesitatea sexuală, atunci inviolabilitatea sexuală presupune lipsa (de exemplu, în cazul persoanei care este în imposibilitate de a-și exprima voința) sau irelevanța (de exemplu, în cazul persoanei lipsite de discernământ din cauza stării sănătății) unei asemenea dorințe. Ca o componentă a categoriei de inviolabilitate sexuală a persoanei apare noțiunea de inviolabilitate sexuală a minorului. Acesta, datorită vârstei sale, nu este capabil să aprecieze independent semnificația etico-socială a propriei decizii, fapt care poate fi exploatat de infractori. De aceea, legea penală îi apără inviolabilitatea sexuală, indiferent de manifestarea voinței lui. Inviolabilitatea sexuală a minorului constituie o condiție importantă a dezvoltării sexuale normale a acestuia.

Instanța de apel examinând cumulul probatoriului acumulat în cauză a considerat oportun de a libera de răspunderea penală cu încetarea procesului în privința lui Galițchii Alexei pe capătul de acuzare în temeiul art. 361 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, în legătură cu intervenirea termenului se prescripție, menționând că infracțiunea prevăzute de art. 361 alin. (2) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, pentru care, legea penală prevede o sancțiune cu închisoarea până la 5 ani.

Potrivit art. 16 Cod penal se consideră infracțiuni mai puțin grave cele pentru care este prevăzută ca pedeapsă maximă cu închisoare până la 5 ani.

Prescripția răspunderii penale constă în stingerea dreptului statului de a pedepsi și a obligațiunii infractorului de a suporta consecințele faptei sale, după trecerea unui anumit interval de timp prevăzut de lege de la data săvârșirii infracțiunii, indiferent dacă aceasta a fost sau nu descoperită ori infractorul - identificat.

În corespundere cu art. 391 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală procesul penal încetează dacă există circumstanțele care exclud sau condiționează tragerea la răspundere penală, iar potrivit alin. 1 pct. 4) al art. 275 din Codul de procedură penală, procesul penal va fi încetat în cazurile în care a intervenit termenul de prescripție.

Instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpaților a menționat că a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor

excepțional de grave prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de valența valorilor sociale lezate –inviolabilitatea sexuală a minorilor, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită cu intenție, de personalitatea inculpaților.

Instanța de apel a menționat și că actele și lucrările pricinii atestă faptul că, părțile vătămate XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX au înaintat cereri de chemare în judecată împotriva inculpatului Galițchi Alexei cu solicitarea de a le fi reparat din contul inculpatului prejudiciul moral cauzat a câte 200000 lei pentru fiecare parte vătămată. Totodată părțile vătămate XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX au solicitat și încasarea a câte 10000 de la fiecare dintre inculpații XXXXX Iurie, Gafenco Andrei, XXXXX Ivan, XXXXX XXXXX, Nicolenco Ion.

La acest capitol, instanța de apel a considerat, necesar a acorda cu titlu de prejudiciu moral sumă de 50 000 lei, care necesită să fie încasată din contul fiecărui inculpat în beneficiul fiecărei părți vătămate, și care va avea efect compensatoriu pentru partea vătămată.

Cu referire la jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, instanța de apel a considerat oportun de a menționa hotărârea Șarban versus Moldova din 04 octombrie 2005, unde Curtea a reamintit că pentru ca costurile și cheltuielile să fie rambursate în temeiul art. 41 Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, trebuie stabilit dacă ele au fost necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime (*Croitoru v. Moldova*, nr.18882/02, §35, 20 iulie 2004).

7. Împotriva deciziei motivate a instanței de apel, pronunțată la **26 decembrie 2019**, au declarat recursuri ordinare:

- avocatul Daniliuc Nicolae în numele inculpatului Galețchi Alexei, la 12 ianuarie 2018;
- avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului Nicolenco Ion, la 13 ianuarie 2018;
- avocatul Bobeica Vasile în numele inculpatului Gafenco Andrei, la 19 ianuarie 2018.

7.1. Avocatul Daniliuc Nicolae în numele inculpatului Galețchi Alexei, a solicitat casarea deciziei în partea condamnării lui Galițchi Alexei în baza art. 206 alin.(2) lit. c) Cod penal și sentinței în parte condamnării lui Galițchi Alexei pentru comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. a), b), f) Cod penal, ca nefondate, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Galițchi Alexei în comiterea infracțiunilor, prevăzute de art. 206 alin.(2) lit. c) și de art.206 alin. (3) lit. a) b) și f) Cod penal din motivul că partea acuzării nu a prezentat instanței de judecată nici o probă incontestabilă, care ar demonstra faptul că inculpatul Alexei Galițchi se face vinovat de comiterea unei infracțiuni excepționale de grave și nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

A respinge acțiunea civilă în procesul penal ca neîntemeiată și nefondată cu anularea măsurii de asigurare a acțiunii civile în procesul penal - sechestru, aplicat asupra bunului imobil cu drept de proprietate a lui Alexei Galițchi, amplasat pe str. XXXXX XXXXX, mun. Chișinău.

În motivarea recursului avocatul Daniliuc Nicolae a menționat că:

- instanța de apel a încălcat flagrant prevederile art. 418, 338, 339 Cod de procedură penală;

- la o ședință de judecată a instanței de apel din luna noiembrie și-a făcut apariția așa zisa parte vătămată XXXXX XXXXX, după ce au finisat audierea părții vătămate XXXXX XXXXX, s-a constatat faptul că nu toți apărătorii inculpaților erau prezenți în ședința de judecată. A fost o înțelegere prealabilă între instanța de apel, procuror și avocatul părții vătămate cum urma să se desfășoare ședința instanței de apel;

- inculpaților le-a fost încălcat unul din drepturile fundamentale - dreptul la apărare;

- instanța de apel în baza la aceleași probe l-a recunoscut pe Galițchi Alexei de comiterea încă a unei infracțiuni, prevăzută de art. 206 alin. (2) lit. c) - clipurile a profitat de abuz de autoritate, sau de situația de vulnerabilitate a copilului, sau de amenințare cu divulgarea informațiilor confidențiale familiei copilului sau altor persona - instanța de apel așa și nu a indicat în decizia sa care elemente concrete ale acestei norme de drept au fost dovedite;

- la pronunțarea sentinței și deciziei de condamnare a lui Galițchi Alexei instanța de fond și instanța de apel au pus la baza sentinței și deciziei de condamnare probele prezentate de partea acuzării și anume: procesul-verbal de interceptare și procesul-verbal de examinare a convorbirilor telefonice, purtate de la numerele XXXXX și XXXXX (cu stenogramele anexate) de care se folosea Alexei Galițchi; procesul-verbal de percheziție la domiciliul lui Alexei Galițchi; procesul-verbal de examinare a obiectelor ridicate de la Alexei Galițchi de la domiciliu; procesul-verbal de ridicare și examinare a CD-ului de la XXXXX XXXXX, raport de expertiză tehnico-științifică pe obiectele depistate și ridicate în cadrul perchezițiilor efectuate la domiciliile lui Alexei Galițchi, nici una din probele enumerate nu au fost cercetate nici în ședințele de judecată ale instanței de fond, nici în ședințele de judecată ale instanței de apel și au fost obținute cu încălcări grave ale normelor de procedură penală;

- înregistrarea convorbirilor telefonice ale lui Galițchi Alexei cu presupusele părți vătămate s-au efectuat fără autorizarea judecătorului de instrucție, judecătorul de instrucție a autorizat numai interceptarea convorbirilor telefonice și nu înregistrările acestor convorbiri și am solicitat ca aceste înregistrări să fie excluse ca probe în temeiul art. 94 Cod de procedură penală;

- toate acțiunile de urmărire penală și anume percheziția la domiciliul lui Alexei Galițchi, de ridicare a mai multor obiecte, examinarea acestor obiecte s-au efectuat de către organul de urmărire penală prin încălcarea dreptului la apărare deoarece la efectuarea acestor acțiuni de urmărire penală nu a participat apărătorul;

- nu s-a efectuat nici o expertiză fonologică privitor la înregistrarea convorbirilor telefonice ale lui Galițchi Alexei, prin care să fie confirmat faptul că glasul de pe înregistrările convorbirilor telefonice îi aparține anume lui Galițchi Alexei și nu a procurorului Compan Dorin sau a judecătorilor din completul de judecată;

- înregistrarea video, prezentată de către martorul XXXXX XXXXX, nu numai că nu a fost cercetată în instanța de fond și în instanța de apel, nu cunoaște nimeni ce și cine este înregistrat pe acest CD și dacă el există într-adevăr, a fost efectuată fără autorizarea judecătorului de instrucție și nu a fost prezentat instanței de judecată un

raport de expertiză, care ar confirma faptul că această înregistrare video nu a fost montată, nu a fost trucată;

- martorului acuzării Oleg XXXXX, a fost audiat de două ori în instanța de fond și a explicat clar cum la urmărirea penală a fost impus de organul de urmărire penală prin amenințări și intimidări de a semna careva declarații pe care el nu le-a făcut la stadia urmăririi penale, a solicitat să fie prezent un translator, deoarece el este vorbitor de limba rusă. Organul de urmărire penală, procurorii l-au impus prin amenințări și intimidări de a semna niște declarații pe care el nu le-a făcut și nu le înțelegea, deoarece erau în limba râmână, iar el nu cunoaște limba râmână și este vorbitor de limba rusă;

- atât XXXXX XXXXX, cât și XXXXX XXXXX au declarat în instanța de judecată că au întreținut relații sexuale cu toți șase inculpați, pe când în timpul anchetei judecătorești s-a stabilit cu certitudine că inculpații Nicolenco și Kharas XXXXX nici nu l-au cunoscut pe XXXXX și XXXXX;

- a fost prezentat în instanța de judecată un extras din registrul bunurilor imobiliare, prin care este demonstrat faptul că inculpatul Galițchi Alexei a devenit proprietarul imobilului, amplasat pe str. XXXXX mun. Chișinău, în luna decembrie 2006, iar cu traiul s-a stabilit în acest imobil la începutul anului 2007. Inculpatul Alexei Galițchi în anul 2003 nici nu locuia pe str. XXXXX mun. Chișinău, astfel apare întrebarea unde au fost XXXXX și XXXXX în 2003 și dacă au fost acasă la inculpatul Alexei Galițchi în 2003;

- partea vătămată XXXXX Cîșlaru a declarat instanței de apel că îi cunoaște pe toți șase inculpați, cu toți a întreținut relații sexuale, la toți le-a declarat că are 15 ani și mai mult nu ține minte nimic. Noi ne-am dat seama că acestea nu sunt declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX. În pauza solicitată partea acuzării și avocatul părților vătămate l-au programat pe XXXXX XXXXX ce trebuie să declare instanței de apel, l-au învățat ce trebuie să spună și pentru a nu se complica au insistat să declare că el nu ține minte nimic;

- procurorii din timp au scris scenariul, au găsit și actorii în persoanele lui XXXXX, XXXXX și XXXXX, minori fără 7 ani de acasă, care demult colaborează cu ofițerii de la Centrul pentru combaterea traficului de ființe, implicați și în alte provocări de acest gen și au hotărât să însceneze această provocare. Au avut și un motiv serios - cuiva i-a plăcut mult casa lui Alexei Galițchi, amplasată în centrul mun. Chișinău, și pentru a-l deposeda de acest bun imobil au și pus la cale această provocare;

- instanța de fond și instanța de apel au închis ochii la toate aceste fărădelegi, nu au ținut cont, de nici un argument, pe care partea apărării, condamnatul Alexei Galițchi le-am invocat pe parcursul ședințelor de judecată și au pronunțat o sentință de condamnare și o decizie de respingere a apelului;

- instanța de apel, prin decizia sa din 05 decembrie 2017 a admis o altă acțiune civilă a părților vătămate XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX, cu toate că o altă acțiune civilă în instanța de apel nu a fost înaintată și nici nu putea fi înaintată, și a încasat din contul lui Alexei Galițchi în beneficiul părților vătămate XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX a câte 50 000 lei pentru fiecare. Practic au fost admise două acțiuni civile a acelorași părți vătămate în același proces penal, având același obiect;

- instanța de apel a încălcat flagrant normele de drept material, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii;

7.2. Avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului Nicolenco Ion, a solicitat casarea integrală a deciziei instanței de apel cu menținerea în vigoare a sentinței prin care inculpatul Nicolenco Ion Andrei a fost achitat pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. 2), 4) și art. 206 alin.3) lit. b) Cod penal.

În motivarea solicitării a menționat că:

- nerespectarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 Cod de procedură penală, care obligă acuzatorul de stat, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanța, să solicite audierea inculpatului în instanța de apel și să prezinte în ședința de judecată probe în susținerea acuzării înaintate, urmează să fie apreciată ca nesusținere a acuzării în privința inculpatului în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare, în atare situație apelul procurorului urmează să fie respins ca nefundat;

- declarațiile părții vătămate sunt contradictorii care fiind audiați în cadrul ședinței de judecată au declarat că el nu au întreținut cu inculpatul Nicolenco Ion raporturi sexuale;

- probele, examinate în cadrul ședinței de judecată și în instanța de apel nu dovedesc participarea inculpatului Nicolenco Ion la comiterea infracțiunilor incriminate;

- vinovăția inculpatului Nicolenco Ion nu fost confirmată prin probe pertinente, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea inculpatului, consideră că Nicolenco Ion cu certitudine este nevinovat și urmează a fi achitat deoarece el nu a săvârșit infracțiunea incriminate;

- în instanța de apel nu au fost prezentate și cercetate probe noi, mai mult ca atât nici inculpatul Nicolenco Ion nu fost audiat, dar instanța de apel a casat sentința de achitare a primei instanțe și a emis o nouă hotărâre de condamnare în privința ultimului. Menționează aici cauza MANOLACHI vs. ROMANIA - Hotărârea de condamnare, după achitare, pronunțată fără audierea în persoana a reclamantului, fără audierea martorilor și fără administrarea vreunei probe noi este contrara cerințelor unui proces echitabil. Încălcarea art. 6.1 din Convenție, unde Curtea a stabilit ca omisiunea Curții de Apel Iași și a înaltei Curți de Casație și Justiție de a-i audia pe reclamant și pe martori înainte de a-l condamna pe acesta a limitat semnificativ dreptul la apărare, în condițiile în care reclamantul a fost găsit vinovat pe baza unor mărturii care, ele însele, fuseseră suficiente să determine instanța de fond sa se îndoiască de temeinicia acuzației formulate împotriva sa pentru a motiva soluția de achitare. Judecătorii europeni au mai notat că instanțele de control judiciar, au înlocuit sentința inițială de achitare cu o hotărâre de condamnare fără a administra vreo proba nouă. Mai mult ca atât, nici organul de urmărire penală nu a realizat o cercetare sub toate aspectele, completă și obiectivă a cauzei menirea căreia ar fi aflarea adevărului și a pus la baza învinuirii fapte și înscrisuri ce nu demonstrează vinovăția potrivit învinuirii aduse. La baza învinuirii au fost puse presupuneri contrar prevederilor art. 8 Cod de procedură penală;

- vinovăția lui Nicolenco Ion nu a fost dovedită, or persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție, mai mult ca atât răspunderii penale și pedepsei penale este supusă numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea penală. Totodată, în cadrul procesului de judecată nu s-a stabilit cu certitudine săvârșirea infracțiunii menționate de către Nicolenco Ion, or conform art. 51 Cod de procedură penală temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită. Astfel, consideră că condamnarea inculpatului este bazată pe presupuneri, fără analiza multilaterală și coerentă a tuturor probelor, a legăturii între ele.

- în calitate de temei de casare a deciziei instanței de apel a invocat pct. 6), 8) alin. (1) art.427 Cod de procedură penală.

7.3. Avocatul Bobeica Vasile în numele inculpatului Gafenco Andrei, a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului, avocatul a menționat că:

- inculpatul vina o recunoaște parțial, totodată a menționat că nu putea cunoaște vârsta victimelor, nefiindu-i arătat vre-un act de identitate, și nimeni nici nu a menționat despre vârsta, în ce privește inculpatul Gafenco A., în sensul acesteia nefiind prezentate vreo probă pertinentă și concludentă;

- organul de urmărire penală, cât și instanțele de fond și de apel, nu au reiterat și nu au demonstrat prin probe concludente și pertinente la cauza dată, care este rolul lui Gafenco în infracțiunea de trafic de copii, cum a acționat acesta și care acțiuni culpabile îi sunt incriminate, cum și în ce circumstanțe a fost întrunită latura obiectiva a infracțiunii de către inculpat. Toate dubiile apărute urmând a fi analizate în favoarea lui Gafenco și nu contrar prevederilor art.6 al CEDO;

- temeiurile de declarare a recursului a invocat prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 8), 9), 12) Cod de procedură penală.

8. Referință asupra recursurilor declarate a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Suvac N., prin care a solicitat respingerea recursurilor ca fiind inadmisibile.

9. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia părții acuzării expusă în referință, Colegiul penal lărgit consideră că recursurile declarate urmează a fi respinse din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

9.1. Din conținutul recursului declarat de către avocatul Daniliuc Nicolae ce acționează în numele inculpatului Galițchi Alexei, se evidențiază semnalarea temeiurilor pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală și anume că instanța de apel nu sa pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Cu referire la temeiul indicat de către recurent, prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume ce ține de alegațiile, precum că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul constată că, acest temei de casare nu și-a găsit confirmarea la judecarea recursului declarat.

În această ordine se reține că instanța de apel, a motivat cu suficientă amplitudine în cuprinsul deciziei atacate, soluția de menținere a sentinței.

Colegiul reține că, instanța de apel investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, s-a expus argumentat prin prisma prevederilor legale, astfel încât concluziile expuse să conțină raționamente întemeiate asupra soluției de achitare emise de către prima instanță.

Prin urmare, instanța de recurs, din textul deciziei atacate, constată faptul motivării ample și complete a deciziei de către instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, respectiv aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept expunându-se argumentat și complet asupra tuturor motivelor expuse în apelul declarat în interesele inculpatului Galițchi Alexei care în mare parte sunt identice argumentelor invocate în recurs.

Cu referire la argumentele avocatului Daniliuc Nicolae ce acționează în numele inculpatului Galițchi Alexei, Colegiul sintetizând conținutul acestora, atestă că în esență se invocă dezacordul cu probele administrate în speță și aprecierea efectuată de către instanțele de fond, menționând insuficiența probelor pentru condamnarea inculpatului Galițchi Alexei pe capetele de acuzare prevăzute de art. 206 alin.(2) lit. c) și de art.206 alin. (3) lit. a) b) și f) Cod penal.

În sensul dat, Colegiul consideră necesar de a reitera faptul că dezacordul cu aprecierea probelor a servit obiect de examinare și în instanța de apel, astfel reiterarea acestor argumente în ordine de recurs nu pot întruni necesitatea casării deciziei instanței de apel și nu sunt susceptibile de a susține temeiul de drept invocat, întrucât dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor nu reprezintă unul din temeiurile de drept prevăzute pentru declararea recursului ordinar.

Aprecierea probelor reprezintă o prerogativă exclusivă a instanțelor ce judecă fondul cauzei. Critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs.

Opozant criticilor recurentului cu privire la faptul că instanța de apel nu a cercetat în ședință toate probele pe care le-a menționat în decizie și pe care și-a bazat concluzia despre vinovăția inculpatului Galițchi Alexei, Colegiul a stabilit că probele la care a făcut referire recurentul în recursul său la pag. 3, au fost cercetate de către instanța de apel (f.d. 88-89 vol. 17), astfel respectivele critici sunt apreciate de instanța de recurs ca fiind declarative.

În contextul dat, Colegiul penal reiterează că instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești atacate, exclusiv prin prisma prezenței

sau absenței temeiurilor pentru recurs, prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Cu referire la erorile comise de către organul de urmărire penală, la efectuarea unor acțiuni procesuale invocate de către avocatul Daniliuc Nicolae, Colegiul respinge respectivele alegații întrucât părțile nu au declarat despre pretensele încălcări la etapa corespunzătoare a procesului penal, or, potrivit art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Cu referire la alegațiile avocatului Daniliuc Nicolae, precum că *partea acuzării și avocatul părților vătămate l-au programat pe XXXXX XXXXX ce trebuie să declare instanței de apel, l-au învățat ce trebuie să spună și pentru a nu se complica au insistat să declare că el nu ține minte nimic*, Colegiul l-e respinge ca fiind declarative și neîntemeiate, or, concluzia instanței de apel privind constatarea vinovăției inculpatului Galițchi Alexei, a fost bazată pe cumulumul de probe administrate care coroborează între ele, dar nu doar pe declarațiile martorului XXXXX XXXXX.

Cu referire la dezacordul avocatului Daniliuc Nicolae privind dispunerea încasării din contul lui Galițchi Alexei în beneficiul părților vătămate XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX a câte 50000 lei pentru fiecare, Colegiul lecturând decizia instanței de apel a stabilit că instanța a motivat și argumentat admiterea acțiunii civile înaintate de către părțile vătămate, dispunând încasarea sumei nominalizate cu titlu de prejudiciu moral în urma constatării vinovăției inculpaților pentru comiterea infracțiunilor incriminate, instanța de apel neadmițând careva erori în acest sens, dispunerea încasării fiind întemeiată și legală.

În partea ce ține de neîntrunirea elementelor infracțiunii, invocat de avocatul Daniliuc Nicolae și prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, Colegiul studiind conținutul recursului nu a identificat la lipsa cărui element face referire recurentul din componentele de infracțiuni prevăzute de art. 206 alin.(2) lit. c) și de art.206 alin. (3) lit. a) b) și f) Cod penal, or, în acest sens recurentul a susținut doar lipsa de probe dar nu a descris lipsa componentelor, astfel instanța de recurs cercetând decizia instanței de apel și în respectiva parte nu a găsit careva erori, întrucât instanța de apel a descris complet și clar procesul de încadrare juridică a faptelor inculpatului Galițchi Alexei în componentele de infracțiuni incriminare, stabilit prezența tuturor elementelor constitutive.

Prin urmare Colegiul respinge incidența respectivului temei de casare, ca fiind invocat declarativ și neîntemeiat.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare

efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (Hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos).

Colegiul penal conchide că argumentele invocate de către recurent, au o formulare generală și nu pot servi temei pentru casarea deciziei instanței de apel întrucât ultima și-a motivat complet ceea ce echivalează cu o motivare corespunzătoare rigorilor și exigențelor expuse în art. 6 CEDO.

9.2. Din conținutul recursului declarat de către avocatul Bîrcă Ludmila ce acționează în numele inculpatului Nicolenco Ion, a fost semnalată incidența temeiurilor pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală și anume că decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În partea argumentelor invocate privind susținerea temeiurilor pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiu a stabilit că recurentul a adus critică probelor administrate precum și a insuficienței acestora pentru condamnarea lui Nicolenco Ion.

În acest sens instanța de recurs ordinar evidențiază că instanța de apel la rejudecarea cauzei, a cercetat toate probele administrate și sa expus complet asupra acestora, concluzionând că vinovăția inculpaților inclusiv și a lui Nicolenco Ion, a fost stabilită prin cercetarea cumulului de probe, printre care, fiind oportun de menționat, sunt: *declarațiile date de părțile vătămate minore XXXXX D., XXXXX V., XXXXX N., care au confirmat că au întreținut relații intime cu inculpații*, declarațiile martorilor XXXXX R., XXXXX A., raportul de expertiză tehnico-științifică a obiectelor depistate și ridicate în cadrul perchezițiilor efectuate la domiciliile lui Galițchi A., XXXXX I. și XXXXX I. și anume expertiza calculatoarelor, aparatelor foto și a CD-lor depistate, în urma cărora au fost depistate mai multe fotografii cu conținut pornografic homosexual și procesele-verbale de recunoaștere a cet. Gafenco A., XXXXX I., XXXXX A. în cadrul căruia minorii XXXXX N. și XXXXX D., i-au recunoscut ca persoane, cărora la rugămintea lui Galițchi A., i-au prestat servicii sexuale, iar din *declarațiile părții vătămate XXXXX D., depuse în instanța de apel, ultimul a expus clar că a avut relații sexuale cu toți 6 inculpați, în diferite perioade de timp. Serviciile sexuale le-a prestat atât cu bani cât și fără bani, cu Nicolenco I., și cu XXXXX A., a avut raporturi sexuale doar cu plată, iar cu XXXXX Iu., Gafenco A., Galițchi A., și XXXXX I., a avut raporturi sexuale atât cu plată cât și fără plată*, fa fel fiind reținute de instanța de apel și declarațiile părții vătămate XXXXX V., potrivit cărora: *...referitor la inculpatul Nicolenco Ion a declarat că l-a cunoscut la Galițchi A., înainte de a se muta la XXXXX I. îl poate caracteriza ca având înălțimea de un metru șaiszeci și ceva. Nicolenco I. s-a prezentat ca fiind medic și a atunci Nicolenco I. i-a făcut un sex oral, pentru care i-a dat 50 de lei. Despre faptul că-i va da bani, nu s-au înțeles din timp. Nu cunoaște cu ce ocazia Nicolenco I. se afla în acea zi la Galițchi A. și concret ce perioadă era atunci, dacă era zi sau noapte. Ulterior pe Nicolenco I. nu l-a mai văzut. Ulterior a concretizat că cu Nicolenco I. a avut numai raport sexual anal...".*

Astfel alegațiile avocatului Bîrcă Ludmila ce acționează în numele inculpatului Nicolenco Ion, cu privire la faptul că instanța de apel nu a administrat probe ce ar demonstra vinovăția inculpatului Nicolenco Ion, Colegiul le apreciază ca fiind declarative și formale.

În sensul vizat circumstanțele invocate în recursul declarat de avocatul Bîrcă Ludmila, raportate la conținutul deciziei contestate, Colegiul atestă că erorile la care a făcut referire recurentul nu au fost stabilite în prezenta cauză, iar împrejurările constatate de instanța de apel în decizia emisă, inclusiv cele reproduse în pct. 6.1. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului Nicolenco Ion, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor infracționale ale acestuia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța indicând argumentat și detaliat motivele pentru care a respins versiunile și dovezile apărării, pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile apărării, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului Nicolenco Ion a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), (4), 206 alin. (3) lit. b) Cod penal.

La fel, instanța de apel și-a argumentat soluția emisă și în baza procesului-verbal de prezentare spre recunoașterea părții vătămate minore XXXXX V. a inculpatului Nicolenco I. Victima a recunoscut persoana sub nr. 4 ca fiind Nicolenco I., or, reieșind din actul procedural menționat, victima XXXXX V. a recunoscut persoana după semnalmentele specifice indicând la persoana sub nr.4, ne cătând la faptul că în procesul-verbal de recunoaștere a persoanei, persoanele prezentate spre recunoaștere greșit au fost numerotate.

În partea ce ține de neîntrunirea elementelor infracțiunii, invocat de avocatul Bîrcă Ludmila și prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, Colegiul studiind conținutul recursului, ca și în refulul avocatului Daniliuc Nicolae, nu a identificat, la lipsa cărui element face referire recurentul din componența de infracțiune prevăzută de art. 42, alin. (2), (4), 206 alin. (3) lit. b) Cod penal, or, în acest sens recurentul a susținut doar lipsa de probe și examinarea cauzei în lipsa inculpatului, care a fost anunțat în căutare.

Astfel, instanța de recurs cercetând decizia instanței de apel și în respectiva parte nu a găsit careva erori, întrucât instanța de apel a descris complet și clar procesul de încadrare juridică a faptelor inculpatului Nicolenco Ion în componența de infracțiune incriminată, stabilit prezența tuturor elementelor constitutive.

Prin urmare Colegiul respinge incidența respectivului temei de casare, ca fiind invocat declarativ și neîntemeiat.

Studiind conținutul recursului, Colegiul întrevade semnalare și temeiului prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, întrucât recurentul a menționat de nenumărate ori că judecarea cauzei în ordine de apel a avut loc fără participarea inculpatului Nicolenco Ion, fapt care în opinia acestuia duce la casarea

deciziei instanței de apel și dispunerea achitării lui Nicolenco Ion de sub învinuirea înaintată.

În sensul dat, pentru a combate argumentele recurentului, Colegiul notează că instanța de apel a întreprins măsurile necesare în vederea înștiințării inculpatului Nicolenco Ion despre necesitatea de a se prezenta în ședința de judecată, dispunând atât citarea legală cât și aducerea silită, care nu s-au soldat cu rezultate pozitive, și conducându-se de prevederile art. 321 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, a concluzionat de a dispune examinarea cauzei în absența inculpatului Nicolenco Ion, în privința căruia a fost pornit dosar de căutare (f.d. 50, vol. 16).

Prin urmare alegațiile avocatului Bîrcă Ludmila ce acționează în numele inculpatului Nicolenco Ion cu privire la faptul că instanța ilegal a condamnat inculpatul fără audierea nemijlocită a acestuia, Colegiul penal le apreciază ca neîntemeiate întrucât instanța de apel a efectuat toate măsurile posibile pentru asigurarea prezenței inculpatului Nicolenco Ion în ședința de judecată, și ținând cont de termenul rezonabil de examinare a cauzei a acționat în conformitate cu prevederile art. 321 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, cu atât mai mult că respectarea drepturilor și intereselor acestuia au fost reprezentate de către avocatul participant în interesele inculpatului Nicolenco Ion.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, sustragerea voluntară a inculpatului de la judecată într-o cauză penală, nu constituie nici o limitare disproporționată a dreptului la un tribunal și nici a dreptului la un proces echitabil, deoarece, ultimul a refuzat să fie prezent, în persoană, în fața instanței, ceea ce semnifică renunțarea la însuși dreptul de a participa la ședințele de judecată ale jurisdicțiilor care au pronunțat hotărârea. Deci inculpatul, prin propria sa voință și în mod neechivoc, a renunțat la dreptul de a fi ascultată de tribunal și la dreptul de a se apăra în proces, iar instanța și-a îndeplinit obligația pozitivă de a face demersuri pentru a asigura prezența inculpatului în instanță (*Hotărârea Mihaes v. Franța din 25.05.1998, Hotărârea Kattan v. România din 21.01.2014*). Or, inculpatul s-a eschivat de a se prezenta în ședința de judecată a instanței de apel, deși cunoștea despre decizia instanței de recurs ordinar ce a remis cauza la rejudecare, instanța de apel a întreprins măsurile posibile de a asigura prezența acestuia, ultimul fiind anunțat în căutare, fiind imposibil de stabilit locul aflării. În această situație, neprezentarea îi este imputabilă inculpatului, astfel încât nu se atestă încălcarea principiului contradictorialității și dreptului la un proces echitabil

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că decizia contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este unul neîntemeiat.

9.3. Din conținutul recursului declarat de către avocatul Bobeică Vasile ce acționează în numele inculpatului Gafenco Andrei, a fost semnalată incidența temeiurilor pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 8) și 12) Cod de procedură penală și anume că nu au fost întrunite elementele infracțiunii și că faptei săvârșite i sa dat o încadrare juridică greșită.

În viziunea Colegiului, nici un temei din cele invocate de către avocatul Bobeică Vasile, nu și-a găsit confirmarea în prezenta speță, iar instanța de apel rejudecând cauza

și verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei examinări coroborate a probelor, ce au servit ca temei pentru soluționarea atât a laturii penale cât și civile a cauzei, precum și a elementelor de fapt pe care se sprijină soluția de condamnare a lui Gafenco Andrei, dispusă în cauză, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a acestuia în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), (4), 206 alin. (3) lit. a), b) Cod penal.

Astfel, instanța de recurs menționează, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO, la fel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile părților și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, prin argumente fundamentate în fapt și în drept.

De asemenea, recurentul critică decizia instanței de apel din motiv că aceasta nu au evaluat corespunzător probele cercetate, astfel în opinia avocatului ele demonstrează nevinovăția lui Gafenco Andrei cu toate că ultimul recunoaște parțial vina.

Instanța de recurs relevă, că criticile formulate de recurent în recursul ordinar declarat, au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel și cărora instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în hotărârea adoptată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune. Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o evaluare justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

La fel, critica avocatului, precum că instanța de apel cercetând toate probele administrate a stabilit incorect vinovăția inculpatului, urmând a fi achitat din motivul lipsei elementelor infracțiunii imputate și anume nu se conține prezența laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), (4), 206 alin. (3) lit. a), b) Cod penal, Colegiul o respinge ca fiind neîntemeiată, deoarece instanța de apel a analizat minuțios aceste aspecte și s-a expus argumentat în privința lor. Cu toate acestea, instanța de recurs va purcede la analiza acestor elemente în prezenta speță în coraport cu circumstanțele constatate și probele administrate.

Latura obiectivă a infracțiunii specificate la art. 206 Cod penal, se exprimă în fapta prejudiciabilă care se concretizează în acțiune. Această acțiune se poate înfățișa sub oricare din următoarele modalități normative: 1) recrutarea victimei; 2) transportarea victimei; 3) transferul victimei; 4) adăpostirea victimei; 5) primirea victimei; 6) darea sau primirea unor plăți ori beneficii pentru obținerea consimțământului unei persoane care deține controlul asupra victimei.

Astfel, intenția inculpaților era stabilită, fiind ales locul adăpostirii – domiciliul lui Galițchii A. și domiciliul lui XXXXX I. Astfel partea vătămată XXXXX V., a menționat că a întreținut raporturi sexuale cu toți șase inculpați, atât raporturi sexuale anale cât și orale. Argumentele părții apărării au fost combătute prin declarațiile părților vătămate care au descris cu lux de amănunte toate întâlnirile cu inculpații și raporturile întreținute.

La acest capitol, Colegiul menționează că instanța de apel a stabilit în speță a avut loc acțiunea infracțională de adăpostire a victimelor. Prin adăpostirea victimei se înțelege plasarea acesteia într-un loc ferit pentru a nu fi descoperită de către reprezentanții organelor de stat sau de terțe persoane care ar putea denunța traficanțul. A adăposti înseamnă a ascunde victima oferindu-le locuință, prin plasarea acesteia într-un loc ferit pentru a nu fi descoperit de către reprezentanții organelor de stat sau terțe persoane care ar putea denunța traficanțul, or, în cazul dat au fost prezentate probe care ar demonstra faptul că inculpații au acționat împreună și de comun acord, în scopul adăpostirii și exploatării sexuale necomerciale al minorilor, locul adăpostirii fiind casa de locuit a lui Galițchii Alexei și a lui XXXXX. Inculpații profitând de situația vulnerabilă a victimelor cauzată atât de vârsta fragedă cât și de situația materială, inculpații achitându-le pentru serviciile prestate câte 50-100 lei, părților vătămate, în urma cărora acestea întrețineau relații sexuale cu aceștia. Partea vătămată XXXXX D., a menționat că inculpații cunoșteau despre vârsta care o au părțile vătămate, mai mult ca atât după aspectul fizic părțile vătămate corespundeau vârstei.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului precum că în acțiunile lui Gafenco Andrei lipsește latura obiectivă, deoarece însăși inculpatul a recunoscut parțial vinovăția susținând doar faptul că nu a cunoscut vârsta victimelor, iar în rest nu a negat cele declarate de către părțile vătămate.

Rezumând în ansamblu cele enunțate, Colegiul statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului Gafenco Andrei, în săvârșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile fiind corect calificate și în cele din urmă temeiurile pentru recurs invocate și stipulate la pct. 8) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea.

9.4. Instanța de recurs consideră că concluzia instanței de apel corespunde materialelor cauzei, fiind date răspunsuri și argumentări clare asupra probelor administrate, cu pronunțarea completă asupra lor, fiind apreciate în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și coroborării lor.

Colegiul a stabilit că instanța de apel la rejudecarea cauzei a atras atenția asupra erorilor admise de către instanța de apel la judecarea anterioară și a asigurat accesul părților în egală măsură la verificarea probelor, respectând principiul nemijlocirii, oralității și contradictorialității judecării cauzei, adică a soluționat în mod legal fondul cauzei.

Totodată, la stabilirea pedepsei instanța de apel just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, pedepsele respective fiind motivate, individualizate și aplicate inculpaților în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a acestora, precum și prevenirii de săvârșire de noi infracțiuni atât din partea lor, cât și a altor persoane, precum și corect a soluționat cauza în latura acțiunilor civile înaintate, statuându-și poziția pe prevederile art. 1422, 1423 Cod civil constatând un quantum echitabil al compensării prejudiciului moral cauzat părților vătămate.

La fel, Colegiul consideră oportun de a reitera suplimentar, statuările expuse în hotărârea CEDO în cauza K.A. și A.D. contra Belgiei, unde Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit: „*Dacă orice persoană poate să revendice dreptul la orice practici*

sexuale dorește, o limită este cea a victimei acestor practici sexuale”. Astfel, libertatea sexuală înseamnă libertatea persoanei împotriva agresiunilor și abuzurilor sexuale cu caracter infracțional, condiționată de autodeterminarea persoanei în planul deciderii de sine stătătoare cu cine și în ce formă să-și satisfacă necesitatea sexuală. În alți termeni, se are în vedere libertatea persoanei de a-și desfășura viața sexuală conform opțiunii sale, numai în mod liber consimțit și fără vreo constrângere explicită sau implicită din partea altor persoane. Dacă libertatea sexuală presupune exteriorizarea prealabilă a dorinței persoanei de a-și satisface necesitatea sexuală, atunci inviolabilitatea sexuală presupune lipsa (de exemplu, în cazul persoanei care este în imposibilitate de a-și exprima voința) sau irelevanța (de exemplu, în cazul persoanei lipsite de discernământ din cauza stării sănătății) unei asemenea dorințe. Ca o componentă a categoriei de inviolabilitate sexuală a persoanei apare noțiunea de inviolabilitate sexuală a minorului. Acesta, datorită vârstei sale, nu este capabil să aprecieze independent semnificația etico-socială a propriei decizii, fapt care poate fi exploatat de infractori. De aceea, legea penală îi apără inviolabilitatea sexuală a minorului, indiferent de manifestarea voinței lui. Inviolabilitatea sexuală a minorului constituie o condiție importantă a dezvoltării sexuale normale a acestuia.

În virtutea considerentelor expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate, situația de fapt stabilită și pedepsele aplicate în privința inculpaților, nefiind identificată de vre-o eroare judiciară, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești atacate, Colegiul penal lărgit conchide asupra respingerii recursurilor ordinare declarate, ca fiind inadmisibile.

10. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către avocatul Daniliuc Nicolae în numele inculpatului Galițchi Alexei, de către avocatul Bobeică Vasile în numele inculpatului Gafenco Andrei și de către avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului Nicolenco Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui *Galițchi Alexei XXXXX, Gafenco Andrei XXXXX, Nicolenco Ion XXXXX*, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 08 august 2019.

Președinte
Judecători

Diaconu Iurie
Boico Victor
Țurcan Anatolie
Cobzac Elena
Guzun Ion